

De ontwikkelingen in de geneeskunde plaatsen ons voortdurend voor nieuwe verrassingen. Aan een razend tempo worden nieuwe technologieën mogelijk. Denken we maar aan de medische vooruitgang i.v.m. orgaantransplantatie, medisch begeleide bevruchting, pre-implantatie en prenatale diagnostiek, presymptomatische genetische testen, embryonaal en volwassen stamcelonderzoek, neurowetenschappen, levensbehoud en levensverlenging in intensieve eenheden, plastische chirurgie en verbetergeneeskunde... Het zijn slechts enkele voorbeelden.

Tegelijkertijd evolueert de ethische duiding en de wettelijke omkadering van de geneeskunde grondig. De soms radicale interpretatie van het respect voor de autonomie van de patiënt, het 'zelfbeschikkingsrecht', dreigt te leiden tot een defensieve geneeskunde. Naast de evolutie in de positie van de patiënt is er ook een diepgaande maatschappelijke en politieke discussie omtrent de prioriteiten en keuzes in de gezondheidszorg.

Men kan het eerste deel van het boek opdelen in drie thema's. Vooreerst biedt het een overzicht van de voornaamste uitdagingen van de moderne geneeskunde. Vervolgens gaat de auteur dieper in op de belangrijkste ethische modellen, die in de bio-ethiek worden voorgesteld om met deze uitdagingen om te gaan. Ten slotte reikt de auteur een christelijk geïnspireerd, personalistisch denkkader aan om tot een volwaardige ethische integratie te komen van de evoluties (nu en in de toekomst) van de geneeskunde.

In het tweede meer pragmatische en toegepaste deel past de auteur zijn personalistische ethische visie toe op verschillende deeldomeinen van de geneeskunde: het medisch handelen bij het begin en het einde van het leven, orgaandonatie en -transplantatie, embryonaal en volwassen stamcelonderzoek, het plannen van een 'baby als therapie' en ten slotte ook nog kort een stellingname i.v.m. de ethische keuzes in de gezondheidszorg.

De auteur houdt een pleidooi voor een op menselijkheid bedachte geneeskunde, waarbij de arts-patiënt relatie als vertrouwensrelatie de basis vormt voor de bevordering van een zo menselijk mogelijke gezondheidszorg.

PAUL SCHOTSMANS, priester van het Aartsbisdom Mechelen-Brussel is orthopedagoog en theoloog. Sinds 1984 doceert hij medische ethiek aan de Faculteit Geneeskunde van de K.U.Leuven. Hij is sinds 1986 directeur van het Centrum voor Biomedische Ethiek en Recht van dezelfde faculteit. Hij is Past-President van de European Association of Centers of Medical Ethics. Momenteel is hij vice-decaan van de Faculteit Geneeskunde en ondervoorzitter van het Belgisch Raadgevend Comité voor Bio-ethiek.

www.lannoocampus.com